
PODKOPYWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg *praes* podkopywå się.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w. s.v. podkopać.

Wykonywać podkop, aby dostać się do środka: [Ieŕliby złodzieiå zaŕtåno/ å on wyłåmuie dom [suffodiens fuerit]/ ålbo ŕie podkopywa/ å thåm by go råniono tåk że by od tego vmårł: ten ktory go rånił/ niebędzie wylania krwie winien Leop Ex 22/2 (Linde).]

[podkopywać się do czego: Ieŕt miedzy inŕzemi beŕtiåmi tåm bårzo gęŕta Hyenå/ ktora ŕie podkopywa do grobow BusLic 21.]

Przen [do czego]: Y byłoby to ŕczere å pråwie oŕtåtnie głupŕtwo/ tåkemu poŕłowi mieyŕce y wiårę dåć/ ktory żadnego pråwå nå powołånne ŕwoie tåk wielkie vkåzåć nie może/ å ŕam ŕie ŕle: y nie drzwiiåmi idzie/ åle ŕie zdrådliwie do owczårniey Chryŕtuŕowej podkopywa. SkarJedn 49.

Formacje współrdzenne cf KOPAĆ.

KW, AL